

Medjugorje Hangja

2014. Július

Nr. 75

Medjugorje, 2014. június 25.

„Drága gyermekek! A Magasságbeli megadja nekem azt a kegyelmet, hogy még veletek lehetek és az imában a béke útja felé vezethetek benneteket. Szívetek és lelketek szomjazik a békére és a szeretetre, Istenre és az Ő örömére. Ezért gyermekeim, imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, és az imában felfedezitek majd az életbölcsséget. Megáldalak mindnyájatokat, és közbenjárok mindegyikötökért Fiamnál, Jézusnál. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

**Medjugorje 2014. július 2.
Mirjana által kapott üzenet**

„Drága gyermekek! Én, mindnyájatok édesanyja, akik itt egybegyűltetek, az egész világ édesanyja, anyai áldással áldalak meg benneteket, és arra hívlak, hogy induljatok el az alázat útján. Ez az út vezet Fiam szeretetének megismeréséhez. Fiam mindenható, Ő mindenben jelen van. Ha ti, gyermekeim ezt nem ismeritek fel, akkor lelketekben a sötétség, a vakság uralkodik. Csak az alázat tud meggyógyítani benneteket. Gyermekeim, én mindig alázatosan, bátran és reményben éltem. Tudtam, felismertem azt, hogy Isten bennünk van és mi Istenben. Ugyanezt kérem tőletek is. Azt szeretném, hogy mindannyian velem legyetek az örökkévalóságban, mert a részem vagytok. Segíteni fogok nektek utatokon. Szeretetem palástként fog betakarni benneteket és világosságom apostolaivá tesz titeket - Isten világosságának apostolaivá. A szeretettel, amely az alázatból fakad, világosságot visztek oda, ahol sötétség, vakság uralkodik. Fiamat fogjátok odavinni, aki a világ világossága. Mindig pásztoraitok mellett vagyok, és imádkozom, hogy mindig az alázatosság példaképei legyenek számotokra. Köszönöm nektek.”

A Szűzanya jelenései a Magasságbeli ajándéka

Ljubo Kurtović atya tanítása a Szűzanya júniusi üzenetéhez

„Drága gyermekek! A Magasságbeli megadja nekem azt a kegyelmet, hogy még veletek lehetek és az imában a béke útja felé vezethetlek benneteket. Szívetek és lelketek szomjazik a békére és a szeretetre, az Istenre és az Ő örömére. Ezért gyermekeim, imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, és az imában felfedezitek majd az életbölcsséget. Megáldalak mindnyájatokat, és közbenjárok mindegyikötökért Fiamnál, Jézusnál. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

A Szűzanya jelenései Isten kegyelmének és az emberek iránti szeretetének ajándéka, ezt erősíti meg Szűz Mária ebben az üzenetében is. Minden a Magasságbeli ajándéka és kegyelme. Minden jó tőle származik. Medjugorje annak a jele, hogy Isten hűséges és nemcsak szüntelenül várja, hanem keresi is az embert. Ezt teszi a teremtés kezdetétől fogva, de különösen az első ember bűnbeesése óta. Az egész üdvtörténetben jelen van Isten ember-keresése. Ezekben a napokban Isten Szűz Mária, az Ő jelenései, hívásai és üzenetei által hív és keres bennünket.

Immár harminchárom éve minden nap megjelenik a Szűzanya Medjugorjében. Édesanyai szeretete változatlan. Hívásai kezdet óta semmit sem változtak. Arra hív, ami számunkra a legmagasztosabb, a legjobb és a legbiztosabb. Arra hív, ami örök, ez pedig Isten, akit Ő különleges módon ismert meg. Amit önmagában hordoz, azt szeretné megosztani és nekünk ajándékozni. Kegyelemmel teljes és bőséges kegyelmet ajándékoz nekünk.

A Szűzanya édesanyaként vezet bennünket azon az úton, amelyet Ő is végigjárt. Attól a perctől kezdve, hogy Isten meghívta arra, hogy Fiának anyja legyen, és kimondta fiátját – legyen nekem a Te igéd szerint – szűk és keskeny úton kezdett járni ugyan, de olyan úton, amely az életre vezet. A Szűzanya útja tele volt megnemértéssel, üldözésekkel, meneküléssel és szenvedéssel. Ennek ellenére Ő elénekli Magnificat-ját – Magasztalja lelkem az Urat. Feltehetjük a kérdést, hogyan beszélhet így az, akinek élete csak szenvedés és nehézség. Azért volt erre képes, mert Isten volt egyetlen kincse, erejének és életének forrása.

A Magasságbeli megadja nekem azt a kegyelmet, hogy az imában a béke útja felé vezethetlek benneteket – mondja a Szűzanya. A béke ezen útja nem széles és kényelmes, hanem szűk és keskeny, de az életre vezet. Ezen az úton az imádság, azaz eszköz, amely segít megtalálni a békét. A béke Isten ajándéka, de nem hullik csak úgy, magától az ölnkbe. A béke nem spontán módon jön el. Vannak bizonyos feltételei, amelyeket teljesíteni kell ahhoz, hogy eljussunk a békéhez. Szükséges hozzá a nyitott szív, amely kész befogadni Isten ajándékait. Ki kell küüresíteni a szívet ahhoz, hogy Isten be tudja tölteni. Abban a szívben, amelyben gyűlölet, bosszú és mindenféle rossz lakozik, nincs helye Istennek. Isten kopogtat szívünk ajtaján, de nem halljuk meg gondolataink és bűneik fülsiketítő zaja miatt.

Szívetek és lelketek szomjazik a békére és a szeretetre, az Istenre és az Ő örömére – mondja a Szűzanya. Isten a

kegyelmével és szeretetével a Szűzanya által szeretne belépni minden szívbe. Nincs olyan emberi szív, amelyre nem vágyik Isten, amelyet ne keresne. Szent János apostol mondja: Nem mi szeretünk Istent, hanem Ő szeretett előbb bennünket. Mindig Isten a kezdeményező. Ő teszi meg az első lépést az ember felé. Ezt teszi ma is a Szűzanya által.

Szívünk tévedhetetlenül tudja, ki az alkotója, teremtője, ezért nem tudjuk becsapni semmiféle különleges dolgokkal, elismerésekkel, mulandó sikerekkel. Szívünk, ahogyan a Szűzanya mondja, békére, szeretetre és Isten örömére szomjazik. Isten örömét a szívünkben csak az ima által élhetjük meg. Nincs más út. Akarunk-e az imádság mellett dönteni, ez életünk vagy lelki halálunk kérdése. Ne legyünk süketek a Béke Királynője hívásaira, amelyeket hosszú évek óta intéz hozzánk, hogy megtaláljuk az igazi életbölcsességet és megtanuljunk számot vetni napjaink sorával – ahogyan a zsoltáros mondja.

Imádság

Boldogságos Szűz Mária, hála neked medjugorjei jelenéseid minden évéért. Köszönjük irántunk, gyermekeid iránti édesanyai szereteted és gondoskodásod. Köszönjük minden üzeneted, amelyekben láthatjuk és érezhetjük egyetlen vágyad az, hogy mindvégig boldogok és mindvégig Isteni legyünk. Szűz Mária, te, aki hűségesen jártál az Úrral, akkor is, amikor nehéz volt, könyörögd ki számunkra az Isten útján való állhatatosság kegyelmét. Járj közben értünk Fiadnál. Könyörödj ki számunkra hálás szívet, amely meglátja és felismeri mindazt, amit Isten tett és tesz értünk. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

A Szűzanya éves jelenése Ivanka látnoknak

2014.06.25.

Ivanka Ivanković Elez látnoknak 2014. június 25 -én volt a szokásos évi jelenése. Az utolsó mindennapos jelenésén, 1985. május 7 -én, a Szűzanya átadta Ivának a 10. titkot, majd azt mondta, hogy élete végéig minden évben egyszer meg fog jelenni neki, mégpedig a jelenések évfordulóján. Így történt az idén is. A jelenés 4 percig tartott Ivanka családi házában és csak Ivanka családja volt jelen. A jelenés után Ivanka a következőt mondta: „A Szűzanya anyai áldását adta nekünk.”

Rövid hírek Medjugorjéból

A Szűzanya jelenéseinek 33. évfordulójának ünnepe

2014. június 25 -én, szerdán Medjugorjében megünnepelték a Szűzanya jelenéseinek 33. évfordulóját. A Horvátországból és Bosznia-Hercegovinából érkezett sok zarándok mellett számos szervezett zarándokcsoport volt jelen az ünnepen Olaszországból, Magyarországról, Németországból, Franciaországból, Írországból, az Egyesült Államokból, Romániából, Kínából, Vietnámból, Portoricoból, Szlovéniából, Lengyelországból, Belgiumból, Szlovákiából, Koreából, Svájcban, Ausztriából, Ausztráliából, Spanyolországból, Albániából, Brazíliából, Hongkongból, Mexikóból, Ukrajnából, Libanonból, Kanadából, Kolumbiából, Lettországból, Litvániából, Portugáliából és Sri Lankából, Argentínából, Uruguayból és Ugandából. A ismert közlekedési eszközökön kívül sok zarándok, különösen fiatalok érkeztek gyalog Medjugorjéba, így teljesítve a Béke Királynőjének tett fogadalmukat és köszönetet mondva a kegyelmekért, amelyekben részesültek. A nap folyamán a templomban, a szabadtéri oltárnál és a szentségimádás kápolnában 21 szentmisét mutattak be. Horvát nyelvű szentmise 5, 6, 7, 8, 9 és 11 órakor, az ünnepi esti imaprogram pedig 18 órakor a rózsafüzérrel kezdődött és 19 órakor a szentmisével folytatódott. Az esti szentmisét a medjugorjei templom szabadtéri oltáránál fra Branimir Musa, tihaljinai plébános mutatta be 247 pappal együtt. Az előesti szentmisét, június 24 -én fra Miro Šego mutatta be 188 pappal együtt. Ezen a napon tartották meg az immár hagyományossá vált, 23. békemenetet a humaci Szent Antal kolostortól a medjugorjei plébániatemplomig.

2014.06.26.

Fra Branimir Musa prédikációja a Szűzanya jelenéseinek 33. évfordulóján

2014. június 25 -én, a Szűzanya jelenéseinek 33. évfordulóján fra Branimir Musa, tihaljinai plébános mutatta be az ünnepi szentmisét a medjugorjei Szent Jakab templom szabadtéri oltáránál 247 pappal együtt. Fra Branimir hangsúlyozta, hogy a világ, az egyének, a népek és nemzetek bizonyos történéseinek évfordulói az egyének és népek esetében ünnepnappá alakulnak. Elmondta, hogy azért ünnepeljük ezt a mai napot, mert 33 évvel ezelőtt, ebben a kicsi hercegovinai faluban hat látnok tanúsága szerint,

– akik akkor még gyermekek voltak, ma pedig felnőttek
 – megjelent a Szűzanya karjában a kis Jézussal: „Ha az igazságot a tevékenység és a mű szempontjából nézzük és nem absztrakt gondolatok alapján, akkor ez Isten műve, mert itt, Medjugorjében új lelki élet növekszik. Medjugorje, mint a jelenések szinonimája nem ellenzék, hanem az egy, szent, katolikus és apostoli egyház ereje. „Krisztus minden igazság kritériuma és alapja.” Itt Krisztust és az igazságot szeretnénk prédikálni. Sokan felteszik a kérdést hány ember fordult meg Medjugorjében a 33 év alatt. A számok nem fontosak. Mi nem számoljuk a zarándokokat, de tudom, hogy az elmúlt évben Medjugorjében 2 millió hívő járult szentáldozáshoz. Ez az egyház és a hit ereje, ezek csodák, amelyek táplálják az elesetteket, a bűnösöket és a gyengéket. Ha valaki azt kéri, hogy csodálatos módon gyógyuljon meg, tudnia kell, hogy a csoda nemcsak az egészséget, hanem Istent is magával hozza, Istennel pedig mindent: békét, örömet, megbocsátást. A csoda nem az emberről, hanem Istenről beszél. A csoda mindig abban segít az embernek, hogy felismerje Istent. A csoda a fehér szentostya, amelyben Isten lakozik. Miért választotta Isten pont ezt a helyet? Ha a távlatok alapján nézzük, az élet peremén voltunk, ott ahol minden megsemmisült egyrészt a személyes, másrészt mások mulasztásai miatt. Emlékszem a 80-as évek bizonytalanságaira, a sötétségre, amely ezeken a területeken uralkodott. A kelet és nyugat politikai viszonyai fordulóponton álltak, és éppen az idő és tér e határán jelenik meg a Szűzanya. Isten nem az asszírokkal és az egyiptomiakkal lépett szövetségre, azokkal, akiknek megfelelően magas volt a kultúrájuk, hanem Izrael fiaival, akik rabként bajban és vétkeikben ragadtak. A rabság országát tejjel és mézzel folyó országnak nyilvánították. Itt is Isten az Újszövetség megújulását szeretné, mert belemerültünk a bűnbe, de Ő nem felejtette el a szövetséget, amelyet atyáinknak megígért. Szokatlan Isten működésének módja. Különleges módon mutatja meg erejét és szeretetét, mert Ő felemeli az éhezöket, a letiportakat és nem morzsákkal akar táplálni bennünket, hanem önmagával, romolhatatlan táplálékkal. Mária sokszor szólt ezen a helyen, és elmondta azt is, milyennek kell lennünk. Semmi szokatlan nincs ebben. Hát az igazi földi édesanya nem beszél egész napon át?! Tanít, oktat, tanácsot ad, figyelmeztet, megfedd, és minderre a szeretet készíti. A Szentírásban hét helyen szól Mária. Ezek azonban nemcsak beszédek, hanem a szeretet hét törvénye. Az első törvény így hangzik: a szeretet választás és döntés, a szeretet Istentől jön, de a válaszból él. Mária szeretettel mondta ki, hogy részt kíván venni Isten tervében. Aki szeret, annak kevés kérdése van, aki szeret, átadja magát. Kérdésére „hogyan lehetséges ez, hisz férfit nem ismerek” a választ a Szentlélek adta meg. Szeretetből fogan a Szentlélek által” – mondta többek között fra Branimir a Szűzanya jelenéseink évfordulóján mondott szentbeszédében Medjugorjében.

2014.06.26.

Jozo atya katekézise

Kedves Imacsalád!

Az Úr Mennybemenetelétől Pünkösdig terjedő időszakot a „könyörgő” napoknak is nevezik. Ezek azok a napok, melyekben az Egyház az Úr Édesanyjával imádkozik a megígért Szentlélek ajándékaiért. Az Édesanya köré összegyűlt közösség tudatában van az ima erejének. A próféta mondja, a bizalommal mondott ima megnyitja az egeket. Valóban az egek megnyíltak a föld megingott és mindnyájan beteltek Szentlélekkel ahogy erről Szent Lukács evangélista tanúságot tesz. Ilyen Isteni erő nélkül mit tudtak volna tenni az apostolok: még inkább bezárkózni, vagy könnyűvé tenni ellenfeleknek, hogy követhetik, figyelhetik akadály nélkül üldözhetik őket. Azonban Istennel a Szentlélek erejében Szent Péter és a többi apostol bátornak és erősnek érzi magát. Tudatában vannak annak a felelősségnek, hogy amit láttak és hallottak és a kapott Isteni kegyelemről tanúságot kell tenni. Éppen ezért Péter bátran tanúságot tett és hirdette a Feltámadt Urat azoknak, akik Jeruzsálembe érkeztek a Pünkösdi ünnepekre. Mindannyian anyanyelvükön hallották és értették a prédikációt. Azt kérdezték Péter és a többi apostoltól: mit tegyünk? Keresztelkedjete meg és fogadjátok be Krisztust, mint Istent és Megváltót – válaszolta Péter. Az ünnep alatt mintegy három ezer lélek csatlakozott hozzájuk, így született meg az Úr látható nagy családja, az Egyház. A megkeresztelt ember vízből és Szentlélekből születik, Isten tölti el és Istenre hagyatkozik, mint gyermek az atyjára. Isten felé fordul és úgy tiszteli, mint Atyját. Az ember Isten nélkül csak annyit ér, mint a föld pora, amiből

teremtett. Édesanyánk, Mária éppen ezért emlékeztet, legyünk tudatában annak, Isten nélkül csak olyanok vagyunk, mint a föld pora. Az imádság indítja el az embert az Isten felé, az ima által ismeri meg mind jobban Istent. Az ember a Szentlélekben imádkozva ismeri meg önmagát, azért imádkozik új kegyelmekkel gazdagodva életét az Isten akaratához igazítsa. Isten Jézus Krisztusban nyilvánkozta önmagát és vonz bennünket és azt sugallja, hogy szeressük és még inkább Benne éljünk. Teljes szívből Istenhez térni ez a kegyelem útja, amely úton aztán eltűnnek a bálványok és hamis értékek, az én érdekeim, hiúságom, szívemben feléled a vágy, hogy Isten közelében legyek, kövessem Jézust, az Édesanyját, Máriát és a szenteket. Az imádság felnyitja az ember szívének szemét, amellyel meglátja Isten arcát tanúságot téve arról, hogy az én Istenem létezik. hallom a hangját és kegyelme velem van. A szívből imádkozó ember Isten igaz tanúja. Krisztus keresztjét szemlélve, és elmerülve végtelen szeretetében meglátjuk az Egyház szentjeit, akiket vonzott és átváltoztatott a Kereszt, felismerjük mennyi erő van a keresztnél és a Megfeszítettben. Szent Ferenczel mi is elmondhatjuk a keresztnél függő Jézusnak: „Te vagy az én Istenem és mindenem!” ez a mi legnagyobb válaszuk a szeretet hívására. Ez tükröződik vissza a Béke Királynőjének a Jelenések hegyén mondott felhívásában, amikor a megtérés üzenetében a békére és a kiengesztelődésre, a megbékélésre buzdított. A hivatásokat az, hogy tanúk legyetek. Értékesek vagytok! Az életszentségre, egy új életre, a megtérésre buzdítalak mindnyájatokat. Harminchárom év távlatából is erősen érezzük az Édesanyánk felhívását. A mi imaközösségünk különösen kiválasztott és arra hivatott, hogy saját életével tanúskodjon arról, a megtérés lehetséges. Szent Pál példájára hitelesen tanúskodni arról, lehet új emberré válni, megbocsátani a másoknak és békében élni. Személyes példával elől járni és megmutatni mit jelent számomra a vasárnapi Szentmise. A családi életben tanúságot tenni a keresztyén nevelésről, segíteni a másoknak és örömben másokért élni. Hiteles tanúkká válhatunk a szentségek gyakori vétele által, és az „öt kő” üzenete révén a saját életünk, a családjunk és az Egyházélete is megújul. Tanúságtevőként élni annyit jelent, hogy magunkévá tesszük az „öt kő” üzenetének jelentését – Rózsafüzér, Szentmise, Szentírás, Böjt, a Szentgyónás – ez által győzhetünk a gonoszlelek fondorlatai felett, mert ezek által a Szűzanya hív minket az életszentségre, ugyanis számára nagyon értékesek vagyunk. Az Apostol arra figyelmeztet minket, hitünket, mint nagy ajándékot törekeny agyagedényben hordozzuk, mivel maga az ember is pórból, agyagból vétezt. Ugyanakkor nagy Istenünk mérhetetlen nagy kegyelmeinek ajándékait helyezte belénk. Maga Jézus tanít erről, és a Pápa, Szent Péter utóda írásaiban megerősíti: az életszentség, amelyre meghívást kaptunk egyetlen válasz arra, miért kell őriznünk lelkünk, hitünk,

szeretetünk ékességét, mint megannyi ajándékát Istennek. Jézus nem engedi, hogy a drága gyöngyöket a disznók elé szórjuk. Tudatában kell lennünk méltóságunknak, keresztényi mivoltunknak, és hogy hitünkkel az Egyházhhoz tartozunk. Az ember, aki gondolja szívében az életszentség vágyát, önmagát alakítja, az emberi méltóságát védelmezi. A Béke Királynője arra tanít minket ez élet mulandó. A próféta azt mondja, életünk olyan, mint a mező virága, amely reggel virít, de estére elsárad. Az élet ezen mulandóságában értjük meg az örökélet, a halhatatlan élet nagyságát. Ezért fontos a megtérésre való meghívás életünk átalakítása isteni elvek és az örökélet, a Tízparancsolat és az Egyház tanításának elfogadása által. Emlékezzünk Jézusra, aki a – templomban, amely az imádság háza – úgy döntött megtisztítja az Isten házát, mert ott adtak, vetek, üzleteltek. Azt mondja az Úr, a templom az imádság háza, ti ellenben rablók barlangjává tettétek azt. Az ember törekenységében esendőségében választhatja a bűnt is, mint életformát. Önző életével képes lerombolni a családi élet, a szeretet templomát, a veszekedés, az önzés, féltékenység, bűn barlangjává téve azt. Isten a megtérés kegyelmét adja, amely azt jelenti, életünket megtisztítjuk a rossz beidegződésektől, önző magatartásoktól, és megszabadulunk a környezet káros befolyásaitól. Különösen ebben az esetben nagy segítségünkre van a böjt, az imádság. A Szűzanya édesanyjai szeretetével, támogatásáról biztosít, kell, hogy a mi szívünkben is viszont szeretet lobbanjon lángra az Ő irányába.

Ebben a hónapban a következő szándékokra imádkozunk:

1. Az imatálalkozóink sikeréért, hogy mindnyájan hivatásunknak megfelelően a Szűzanya üzenetei szerint éljünk, és azóta, mint gyógyszer azoknak adni, akik, mint betegek úgy élnek, mintha Isten nem is létezne.
2. A látnokokért, a medjugorjei plébániáért, annak híveiért, különösen a gyóntató papokért akik Isten zárandok Egyházában gyóntatnak, legyen atyai megértő szívük alázatosságban, türelemben. A látnokok alázatban tartanak küldetésükben.
3. Minden zárandokért, különösen a betegekért, azokért, akiknek különleges kegyelemre van szükségük, hogy azokat az Egyház imádságai és szentségei által meg is kapják.

Üzenet Medjugorjéból

A szeretet fontosabb az igazságnál!

2008. november 13.

Medjugorje-ba tartunk, a Béke és a Kiengesztelődés Királynőjéhez, éppen itt, ezen a völgyön át, ahol a csodálatos természet és az erőszakos halál nyomai sem turistát, sem zarándokot nem hagyhatnak érzéketlenül. Azt mondják, csak az jut el Medjugorjeba, akit a Boldogságos Szűz Mária meghívott, akivel lélekben találkozni akar.

Egész életemben az igazság bajnokaként tetszelegtem. Pályaválasztásomat is ennek az eszmének rendeltem alá, s azt gondoltam, ha a Mindenható lehetővé tette számomra azt, hogy jogász legyek, legfontosabb kötelességem az igazságnak nemcsak a keresése, hanem a kimondása is. Végül belebonyolódtam a saját magam és mások részizgazságainak a szövevényébe. S ahogy ez lenni szokott, rengeteg ellenséget szereztem, mert az igazság öncélú keresésének ez az egyetlen eredménye.

Egy este, valami olvasni való után kutatva, a könyvespolcom egyik zugában kezembe akadt egy kék, puha táblájú könyv a Medjugorje-i jelenésekről. Majdnem tíz éve vehettem, hisz a könyvet 1989-ben adták ki, de vagy időm, vagy kedvem nem volt lapozgatni. Vagy talán akkoriban végig is olvastam, de csak átment rajtam, mint egy pohár friss víz, mely felüdít, de nem rakódik le, nem hagy semmi nyomot maga után? Két nap és két éjjel olvastam, egy hét múlva pedig már útban voltam Medjugorje felé.

A Neretva - völgyén átutazó zarándok vagy turista ma már nem tart a puskalövésektől, de semmiképpen nem tudja függetleníteni magát az égig érő hegyek lábainál kupporgó szegényes hajlékok golyók által szagatott falainak látványától s önkéntelenül felteszi a kérdést: Mit keresett a gyűlölet által felkorbácsolt emberi indulat éppen itt, ezekben a házakban?

Nem kell sokáig keresgélnie a választ senkinek, hisz az út mindkét oldalán, kilométereken keresztül, olyan temetők húzódnak, ahol a sírok, szemmel láthatóan, szinte azonos időben keletkeztek.

Medjugorje-ba tartunk, a Béke és a Kiengesztelődés Királynőjéhez, éppen itt, ezen a völgyön át, ahol a csodálatos természet és az erőszakos halál nyomai sem turistát, sem zarándokot nem hagyhatnak érzéketlenül. Az első pillanatban Medjugorje nem különbözik egy átlagos turisztikai központtól, ahová az emberek a tájért, az éghajlatért, a vízért, vagy pihenés céljából mennek. Itt a táj átlagos, a tenger száz kilométerrel odébb van, az éghajlat valóban kellemes, de ilyen máshol is akad. S mégis. Az utcákon

mozdulni sem lehet a tömegetől, a panziókban teltház van s a hatalmas templom körül emberek százai.

Nézem őket távolról és nézem közelről, nézem csoportosan s az arcokat is vizsgálom, egyénenként. Keresem a titkot, ami idevonzotta őket és idevonzott engem. Van bennünk valami közös, s hogy mi, csak magamba kell nézmem... Boldog vagyok, hogy itt lehetek. Azt mondják, csak az jut el Medjugorjeba, akit a Boldogságos Szűz Mária meghívott, akivel lélekben találkozni akar.

Imádkozunk és figyelünk. Nem fáradok bele, nem unat, a több órán át tartó szertartások, beszédek, pillanatnak tűnnek, s a Krizevac, a keresztút hegyének megmászására is fizikailag csak egy enyhe izomláz emlékeztet, este.

Az esték a legszebbek Medjugorjeban. Utolsó este, már csomagokkal telepszem le a templom körül elhelyezett több száz szék egyikére. Jobboldali szomszédom egy távol-keleti arcvonásokkal rendelkező fiatalember, a másik oldalon ülő hölgy, akiről a hely iránt érdeklődöm, ismeretlen nyelven válaszol a kérdéseimre. Egyedül vagyok tehát, de még soha életemben nem éreztem ilyen intenzíven, hogy tartozom valahová.

A mikrofonokból több nyelven árad az áldás, fölöttem a medjugorjei csillagok s az égbolt, ahol még ma is megjelenik az Isten anyja. Nem imádkozok, csak ülök és érzem, hogy minden irányból pozitív energia árad felém. Tudom, hogy a szeretet energiája áraszt el bennünket. Nem gondolkozom, átadom magam a varázslatnak s alig veszem észre, hogy már este 10 óra van, az indulás ideje. Az üzenetet csak másnap tudom megfejteni, de nem a gondolkodás szintjén. Egyszer csak a tudatomban van a bizonyosság.

A Mária azt üzent nekem, ott a téren, hogy a szeretet fontosabb, mint az igazság. S akkor feltettem a kérdést, hogy miért nem tudtam én ezt mostanig? Hisz olyan egyszerű és világos.

Talán azért, mert azt gondoltam, hogy tudom. Vagy próbáltam elfeledkezni róla pontosan akkor, amikor erre a legnagyobb szükségem lett volna.

Mert a szeretet szót félreértjük s legtöbbször nem akarunk tudomást venni róla. Azt gondoljuk, hogy gyengeség, póz vagy csalás. Félünk, hogy eltipornak, ha kimutatjuk. Ehelyett gyanús igazságokért küzdünk, melyeknek végső eredményei olyan temetők, ahol sok embert temetnek egy időben, vagy egyáltalán el sem temetnek. Oda

jutottunk, hogy szüntelenül választási kampányokban égünk, de még egyetlen párt sem próbált választást nyerni szeretet-kampánnyal. Mert kizárólag csak a gyűlölet kampány eredményes.

Biztos recepteket keresünk a már-már süllyedőben lévő országunk megmentésére, pedig csak egyetlen utunk van: a szeretet útja. Csak ezen az úton jutunk el az igazsághoz. Ha majd egy nagyobb tömegben, népünnepélyen, vagy akár egy zsúfolt budapesti villamoson megérezzük a szeretetnek ezt a mindent elsöprő energiáját, tudnunk kell, hogy közel van az igazság pillanata. S a béke.

Ditrói Csiby Éva

<http://kdn.hu/ezaz/uzenet-medjugorje-bol-a-szeretet-fontosabb-az-igazsagnal>

A böjt gyógyír a léleknek

Szavak, szavak, szavak. Sokszor üres, felszínes fecsegések. Ettől érzik magukat nagynak az emberek egy olyan társadalomban, amelynek jelmondatai a külsőség, az önmegvalósítás, a minden áron való győzni akarás.

Ezek a feltűnést keltő, ezerszer sulykolt beszédek csak a hiúságunkat és a gőgünket elégítik ki. A Szűzanya viszont Medjugorjében teljesen más utat állít ezekkel szembe: a böjtöt. A túlaradó szavak böjtjét a csendben; az önközpontúság böjtjét az imában, amely segít, hogy helyes függőségi kapcsolatba kerüljünk Istennel és az ő kegyelmével; böjtöt az ételtől, hogy megtisztuljanak azok a kicsapongások, melyekbe gyakran a szenvedélyeink hajszolnak minket, amikor be akarjuk tölteni azt az ürességérzést, amely manapság a levegőben lóg.

Ebből a célból már évek óta megszervezik a böjt, a csend és az imádság hetét Medjugorjében. Így akarnak segíteni abban, hogy az emberek magukba szálljanak, találjanak megfelelő teret az Istennel való találkozásra, rendezett, harmonikus és legfőképpen csendes teret, hogy Isten megtestesült Igéje közölhesse a lélekkel a maga üdvösséget, békét adó szavait.

„Isten országa olyan szívbe jön el, amely képes rejtekben élni” – mondja Anna Fasano, aki a böjti hetet szervezi az olaszok számára.

Csak az tud tanúságot tenni Jézus jelenlétéről az életében, aki képes úgy hallgatni, ahogy Mária tette. Ezért úgy vélem, hogy Medjugorjei találkozás, ahol együtt meg tapasztalhatjuk a böjt ajándékát, segít nekünk újra kapcsolatba lépni lelkünk mélységeivel, segít „Lélekben és igazságban” imádni az Igét.

„Kedves Gyermek, böjtöljétek és imádkozzatok szívből!” – hívott minket Mária Medjugorjében (1984. szeptember 20.), amit még sokszor megismételt ezekben az években. Mi viszont gyengék és állhatatlanok vagyunk. Az elején sokan nagy lendülettel elindultak, de aztán a lelkesedés

ellanyhult, és felhagytak jó feltételeikkel. Ezért a mostani összejövétel, amit Danko Perutina testvér vezet, azt célozza meg, hogy közösséget teremtsen a résztvevők között, hogy mindenki példakép és ösztönzés lehessen a többiek számára. Mivel ugyanazt vállaltuk, kölcsönösen segítjük egymást akaraterőnkkel, amikor szembesülünk a lemondás nehézségeivel, és következetesen megéljük a böjtöt.

„Mária azt kéri, hogy az üzenetekhez való hűségünket ne szavakkal, hanem tettekkel éljük meg” – folytatja Anna Fasano. „Harminc év után Medjugorje végre kezd hírré válni a médiában (Persze mindig megvan annak a kockázata, hogy túl dagályosra sikerül a kép, ami eltorzítja a jelenések igazi értelmét). Mégis, a leghitelesebb bizonyosságot azok az emberek szolgáltatják, akik képesek csendben imádkozni, és olyan mérsékletességgel élni, amely láthatóvá teszi az örömhírt.”

Ennek kapcsán Slavko atya, a böjt hetének kezdeményezője, a következőket mondja: „Mária arra kér, hogy szeretettel imádkozzunk és böjtöljünk. Az Isten- és emberszeretet az egyetlen igazi indoka az imádságnak és a böjtnek. Bibliái értelemben semmilyen más indítóok sem elégséges...”

Tehát szeretetből és szeretettel fog sor kerülni erre a találkozóra május 1-e és 5. között, az alábbi címmel: „Sóvárogva vágyik lelkem az Úr udvaraiba. Mert jobb egy nap a te udvaraidban, mint más helyen ezer.” (83. zsoltár) Ez a cím egyúttal könyörgés is, amely kifejezi azt a benső vágyunkat, hogy örökre Istenhez tartozzunk, és inkább válasszuk az ő házát, mint azt az ezernyi menedéket, amelyeket a világ kínál. Ez tehát egy hét lesz az ő „udvaraiban”, hogy felfedezzük a böjt erejét, miközben elmerülünk a csendben és az imádságban, hogy megéljük már itt a földön az örökkévalóságot.

Echo 2011/04

Mirjana tanúságtétele

Medjugorjében, 2013. február 24-én „az egység öröme” című rendezvény keretében, a közép- és keleteurópai országokból érkezett zarándokok előtt.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Szívből köszöntelek benneteket. Nagyon köszönöm a plébános atya köszöntő szavait. Boldog vagyok, hogy itt lehetünk mindannyian testvéreként és együtt beszélgethetünk arról, amire az Édesanyánk tanít bennünket, hogy az Ő segítségével megpróbáljunk együtt elindulni Jézushoz. Én azért jöttem, hogy megpróbáljam elmondani azt, amiről azt gondolom, hogy a legfontosabb. Úgy tudom, sokan vannak köztetek, akik először jöttek Medjugorjéba. Ezért tanúságtételemet a 31 évvel ezelőtt történetekkel, a jelenések kezdetével kezdem, ezek után pedig a fontos üzenetekről fogok beszélni.

31 évvel ezelőtt, 1981. június 24-én Ivanka és én, két 14-15 éves kislány, mivel egyedül akartunk lenni, kimentünk a faluból és elsétáltunk a hegy elé, amit ma Jelenések hegyének nevezünk. Hétköznapi dolgokról beszélgettünk, ahogy ez a lányok között ilyen korban szokás. Sétáltunk, Ivanka azonban váratlanul azt mondta nekem, hogy a Szűzanyát látja a hegyen. Én nem néztem oda, azt gondoltam, ez lehetlenség. Mi Jugoszláviában nőttünk fel, a kommunizmus ideje alatt. Nem volt szabadon gyakorolható a hit, elmentük ugyan vasárnap délelőtt a templomba, de a vallásos életünket csak a családban élhettük meg. Szüleink megtanítottak minket imádkozni, mindennap mondtuk a rózsafüzért, de sosem beszéltek nekünk jelenésekről. Nem tudtunk Lourdes-ról vagy Fatimáról. Én nem tudtam, hogy a Szűzanya el tud jönni a földre. Ezért, mikor Ivanka azt mondta, hogy a Szűzanyát látja a hegyen, azt mondtam neki kicsit mérgesen: A Szűzanyának biztos semmi más dolga sincs, csak hogy hozzánk jöjjön. Én ekkor szerettem volna visszamenni a faluba, el is indultam, de amikor az első házhoz értem, nagyon erősen éreztem a szívemben egy hívást, olyan erősen, hogy vissza kellett mennem. Amikor visszamentem, Ivanka még mindig ugyanazon a helyen volt és azt mondta nekem: „Nézz föl most, kérlek szépen!” Föltekinttem és a kövek között egy szürke, hosszú ruhába öltözött asszonyt pillantottam meg, aki egy gyermeket tartott a kezében. Hihetetlennek tűnt, mert a hegyen nem járt senki, nem voltak utak, ahogyan most vannak, ahogyan azokat kitaposták a zarándokok lábai. Egy asszony hosszú ruhában, karjában egy kicsi gyerekekkel fent a hegyen?! Abban a pillanatban különféle érzések töltöttek el: félelem, szépség, értetlenség. Végül az győzött bennem, hogy elfussak. Elszaladtam haza

és otthon elmeséltem a nagymamának, hogy úgy érzem, láttam a Szűzanyát. A nagymamám azt mondta: „Te csak fogd a rózsafüzért, menj a szobádba, imádkozz az Istenhez, hagyd a Szűzanyát ott, ahol van!” Nem volt erőm arra, hogy elmagyarázzam neki, hogy mi történt. Egyedül akartam lenni az imádságban, mert így kaptam békét. Másnap segítettem a nagybátyámnak és így nem volt lehetőségem, hogy találkozzak a többi látnokkal. De amikor eljött az az idő, az az óra, amikor előző nap láttuk Szűzanyát, akkor éreztem, hogy el kell menjek a hegy alá. A többiek is jöttek, hogy lássák, mi történik. Amikor odaértünk a hegy alá, már a fél falu ott volt, mert minden látnokkal eljött valaki. Mi láttuk a Szűzanyát ugyanazon a helyen, ahol előző nap, csak most nem volt a kezében a kis Jézus. Ez június 25-én volt, 1981-ben. Ez volt az első alkalom, amikor először hozzá jöttünk.

Ő bemutatkozott és azt mondta: „Drága gyermekeim, ne féljete, én a béke királynője vagyok!” Így kezdődtek el a mindennapi jelenéseink. Nagyon rövid ideig tartottak a jelenések a hegyen, mert ez a régi Jugoszlávia idejében volt és néhány nap múlva jött a rendőrség és lezárták a hegyet. Aki felment a hegyre, azt börtönbe zárták.

Az első napokban a Szűzanya csodákat is mutatott. Ezeket látták a helyiek, hittek és segítettek. Például az égre írta a szót: béke, majd láttuk, ahogy eltűnt a Krizsevácra a kereszt és a Szűzanya alakjává lett. Ezekben a napokban különböző helyeken volt jelenés, de sosem tudtuk előre, hogy másnap hol lesz. Nekem minden nap megjelent a Szűzanya, egészen 1982 karácsonyáig. 1982 karácsonyán a Szűzanya átadta nekem a tizedik titkot és azt kérte, hogy válasszak egy papot, akinek elmondom majd ezeket a titkokat. 10 nappal a titok beteljesedése előtt a papnak el kell mondanom, ő 7 napig fog böjtölni és aztán elmondja a világnak. A Szűzanya azt mondta, hogy ne a titkokról beszéljete, inkább imádkozzatek, mert aki tudja, hogy az Édesanyja vagyok, Isten pedig az Atyja, annak nem kell semmitől se félnie. Csak azok félnek, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. De mi, akik emberi lények vagyunk, mi mindig a jövőről beszélünk, hogy mi lesz, hogy lesz, mikor lesz, hol lesz. De kérdezem, a jelenlevők közül melyikünk mondhatja el biztosan, hogy holnap élni fog? Égi édesanyánk arra tanít minket, hogy minden pillanatban legyünk készek Isten elé állni. Azt mondja: „Drága gyermekeim, amit Fa-

timában elkezdtem, azt Medjugorjében fogom befejezni. A szívem győzedelmeskedni fog! Én, égi édesanyátok győzni fogok, ezért nem kell félnetek.”

Amikor 1982 karácsonyán megjelent nekem, azt mondta, hogy ezután már nem fog nekem minden nap megjelenni, egy évben csak egyszer, minden év március 18-án, de lesznek különleges, rendkívüli jelenéseim is.

Ezek a rendkívüli jelenések 1987. augusztus 2-án kezdődtek és mind a mai napig tartanak. A hitetlen emberekért imádkozunk, bár a Szűzanya soha nem mondja azt valakire, hogy hitetlen, mert ha valakire azt mondjuk, hogy hitetlen, akkor elítéljük azt az embert, a Szűzanya azonban senkit nem ítél el. Ő inkább azt mondja, azok, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. A Szűzanya kéri a mi segítségünket is az imádságban. Amikor azonban azt mondja, hogy a mi segítségünket, akkor nem csupán ránk, a 6 látókra gondol, hanem mindazokra, akik Édesanyjuknak érzik őt, mert ő hiszi, hogy mi meg tudjuk változtatni a hitetleneket az imádságainkkal és a példánkkal. Arra kér minket, hogy tegyük első helyre a mi mindennapi imádságainkat és imádkozzunk értük. Mindazok a borzasztó dolgok, amik a világban vannak, az abortuszok, a háborúk, a hitetlenek miatt van. A Szűzanya azt mondja: „Drága gyermekeim, hogyha ti imádkoztok értük, akkor saját magatokért imádkoztok.

A jövőtökért. A hitetleneknek példára van szükségük. Ők nem azt várják tőlünk, hogy kritizáljuk őket és beszéljünk nekik, hanem arra van szükségük, hogy az életünkkel beszéljünk, hogy az életünk példa értékű legyen a számukra, hogy bennünk, általunk megláthassák Istent és az ő szeretetét. Kérlek titeket, hogy ezt vegyétek nagyon komolyan! Ez az idő, amelyben élünk, a döntéseknek az ideje, és nekünk, akik Isten gyermekei vagyunk, hatalmas felelősségünk van.

A Szűzanya a medjugorjei jelenésekben nekünk, látókoknak egy missziót adott, hogy imádkozzunk azokért, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. Vicka és Jakov a betegekért imádkozik, Iván a papokért és a fiatal családokért, Marija pedig a tisztítóútban szenvedő lelkekért. De a legfontosabb üzenete a Szűzanyának, amit ő újra és újra ismét: a szentmise. A szentmise nemcsak vasárnap! Amikor mi gyerekek voltunk, a jelenések kezdetén a Szűzanya azt mondta nekünk: „Ha választanotok kell a velem való találkozás és a szentmise között, akkor mindig a szentmisére menjete, ne a jelenésre jöjjetek, mert a szentmise alatt mindig az én fiam, az élő Jézus jön hozzátok.”

A Szűzanya soha nem mondta, hogy imádkozzatok és én megadom nektek, hanem azt mondja, hogy imádkozzatok, hogy én kérhessem a fiamat értetek. Jézus mindig az első helyen kell, hogy legyen az életetekben!

Sok zarándok, amikor Medjugorjeba jön, azt gondolja, hogy mi látókok különleges dolgokkal rendelkezünk, hogy Isten minket jobban meghallgat, mint másokat. Ez

azonban téves elgondolás! A Szűzanya mindnyájunk édesanyja és nincsenek különlegesen kiválasztott gyermekei. Mi mindnyájan az ő gyermekei vagyunk, csak különböző misszióra küld bennünket. Nekünk, látókoknak az a feladatunk, hogy átadjuk az üzeneteket, de ez nem azt jelenti, hogy minket jobban szeret, mint bárki mást. Mindnyájunkat ugyanúgy szeret. Egyszer azt mondta nekünk: „Drága gyermekek, én hívtalak meg benneteket. Nyissátok meg a szíveteket és engedjétek meg, hogy belépjek a szívetekbe, hogy az apostolaimmá tehesselek benneteket.”

Mindnyájan ugyanolyan fontosak vagyunk az ő számára. Ha valaki különlegesen kiválasztott lenne, ahogy az üzeneteket nézem, akkor azok egyedül a papok lehetnének. Tudjátok, a Szűzanya soha nem mondta, hogy mit kell a papoknak tenni. Mindig csak arról beszélt, hogy mit kell nekünk a papokért megtenni. Nekik nem a kritikáinkra és az ítéletünkre van szükségük, hanem a szeretetünkre és az imáinkra, mert Isten őket nem fogja megítélni. Bennünket viszont igen, hogy milyen volt a viszonyunk a papokkal kapcsolatban. Azt mondja: „Drága gyermekek, hogyha elveszítitek a tiszteletet a papok és az egyház iránt, akkor az Isten iránti tiszteletetek is elvesz. A Szűzanya minden hónap 2-án megáld bennünket és mindig mondja: „Én édesanyai áldásomat adom nektek, de a legnagyobb áldás, amelyet kaphattok itt a földön, az az áldás, amit a papok adhatnak. Mert amikor a pap megáld, akkor az én fiam

áld meg benneteket. Ne felejtsetek el imádkozni a pásztoraitokért. Ők az én fiam áldását közvetítik nektek. Szívből imádkoztatok értük, és amikor hazamentek a plébániákra, akkor változtassátok meg a kapcsolatokat a plébánosokkal. Ne ítéljétek el őket! Fogjátok a rózsafüzért, s imádkoztatok értük. De ne kritizáljátok, és ne ítéljétek el őket! Ebben az időben, amelyben élünk, nagyon sok kritika és ítélet hangzik el és olyan kevés szeretet. A Szűzanya azt szeretné, hogy bennünket a szeretetről ismerjenek fel, ne pedig az ítéletről. Az egyedül az Istené. Nagyon sajnálom, hogy nem tudok többet beszélni arról, hogy mire készít ezekben az években a Szűzanya, de egy biztos: ez az idő a mi időnk és a papok azok, akik el tudnak vezetni bennünket, mint hidak Istenhez. E híd nagyon erős kell, hogy legyen, hogy mi mindannyian át tudjunk rajta menni. A mi Édesanyánk azt mondja, hogy velük, általuk fogunk győzni. Győzedelmeskedni fog az ő szíve.

Térjünk vissza a családi imádsághoz. Semmit sem lehet felcserélni a családi közös imával. Nagy a felelősségünk, főleg nekünk, szülőknak a gyermekeinkkel szemben, mert nekünk kell a hit gyökerét elültetni a gyermekeink lelkébe. A közös imádság és a szentmisén való részvétel kell, hogy legyen a legfontosabb.

Nem tudunk a gyerekeknek a szentmise fontosságáról beszélni, ha nem látják, hogy a mi életünkben is első helyen van a szentmise. Nem tudunk az imádság fontosságáról beszélni, ha nem látnak a gyerekeink bennünket imádkozni. Ezért a szülőknak óriási a felelősségük, mert a gyerekek sokkal többet látnak, mint amit mi gondolunk.

Elmondok egy kis történetet, ami velem történt, az én családomban. Én sosem beszéltem a gyermekeimnek kicsi korukban jelenésekről, mert azt gondoltam, hogy még nem tudják megérteni. Egy nap, amikor az idősebb kislányom, Mária két éves lehetett és a barátnőivel játszott a szobában, bementem, hogy rájuk nézzek és hallottam, hogy az egyik kislány azt mondja: „Az én anyukám tud autót vezetni.” Mivel én nem vezetek autót, kislányom erre azt mondta: „Na és? Az én édesanyám meg minden nap a Szűzanyával beszélget.” Én semmit sem mondtam Máriának erről, ő mégis látta, hogy mi történik a mi házukban, a mi családukban, otthonunkban.

A mi gyermekeink jobban látják, hogy mi történik, mint mi gondoljuk. Azt kéri a Szűzanya, hogy böjtöljünk szerdán és pénteken kenyéren és vízen. A Szűzanya azoktól ezt nem kéri, akik betegek. Akik valóban betegek. Ők az imádság által tudják megérteni, hogy a böjt helyett mit ajánlhatnak fel. De ha ti soha nem mondtátok el a rózsafüzért, ha soha nem böjtöltetek hetente kétszer, akkor azt ajánlom nektek, hogy próbáljátok meg úgy, ahogy a mi égi édesanyánk elkezdte velünk itt, Medjugorjében: hét Miatyánk, hét Üdvözlégy, hét Dicsőség és a Hiszekegy. Nem sokkal később azt kérte, hogy az örvendetes rózsafüzért imádkozzuk és pénteken böjtöljünk. Aztán a második rózsafüzért kérte, hogy imádkozzuk, majd a harmadik rózsafüzért is és böjtöljünk szerdán.

A Szűzanya mindig lépésről lépésre vezetett bennünket. Nagyon fontos az Édesanyával együtt lépkedni. Hogyha elesünk, akkor a kezét nyújtja felénk és fölemel bennünket.

Mert egyetlen dolog fontos, amit az Édesanyánk is szeretne, a Fiát ajándékozni nekünk. Mindenünk meglehet, ami létezik ebben a világban, de ha nincs békénk, akkor nincs semmink.

Az igazi béke pedig Jézus Krisztus. Ezt kell, hogy a szülők ajándékozzák a gyermekeiknek.

A Szűzanya azt kéri, hogy legalább havonta gyónjunk. Szerinte nincs olyan ember a földön, akinek ne lenne szüksége havi szentgyónásra.

Én, mint testvéretek azt szeretném ajánlani, hogyha már olyan hosszú utat megtettetek, olyan sokat szenvedtetek, tegyétek meg ezt a lépést, gyónjatok meg, tisztítsátok meg a szíveteket, hogy be tudjátok fogadni az ő ajándékait. Csak a tiszta szív tudja, hogyan kell megnyílni. Csak a tiszta szív tudja befogadni az ajándékokat. Ez egy testvéri ajánlat, egy testvéri tanács, hogy megérthessétek, hogy miért vagytok itt, miért hív benneteket az édesanya. A tiszta szív pedig mindent megért.

A Szűzanya arra kér minket, hogy a Szentírás legyen első helyen a családjainkban. Ha a Szűzanya üzenetet ad, sosem magyarázza meg. Nekem is, mint ahogyan nektek is imádkozni kell, hogy az imádságon keresztül megértsük, hogy mit akar Isten velünk, és hogy mit akar mondani nekünk. Minden hónap 2-án kapunk üzeneteket és néha ezek az üzenetek hosszúak és nem mindig emlékezem vissza két perccel a jelenés után pontosan az üzenetre. De elmondom, leírom és amikor látom az üzenetet leírva magam előtt, akkor nekem is imádkoznom kell, hogy az imádságban értessem meg, hogy Isten mit akar ezzel az üzenettel mondani nekem. A Szűzanya arra kér benneteket, hogy hozzátok vissza a Szentírást a családba.

Szinte minden családban megtalálható a Szentírás, de a Szűzanya azt akarja, hogy ne csak álljon a polcon, hanem nyissuk ki minden nap, hogy két-három mondatot minden nap olvassunk el belőle. Nem az a fontos, hogy mennyit olvassunk belőle, a lényeg, hogy a Szentírást megéljük, hogy aszerint éljen a mi családunk. A Szentírás ne csak álljon egy sarokban, ne csak olyan legyen, mint egy kegytárgy. Olvassuk és éljük is a tanítása szerint!

Sokan kérdezik, hogy mit jelent a Szűzanyát látni, milyen egy jelenés. Ezt nagyon nehéz elmondani, nagyon nehéz leírni. Amikor a Szűzanya jön, akkor magamban mindig hatalmas erőt érzek. Olyankor nagyon erős érzések vannak bennem és amikor megjelenik, abban a pillanatban minden megszűnik a számomra. Hirtelen nem látok semmi mást, csak őt látom középen. Ő mindig ugyan olyan. Mindig sűrke ruhában van és fehér fátyol van rajta. Én mindig térden állok, a Szűzanya pedig egy méterrel a föld fölött van. Fekete hosszú haja van, látszik a hosszú haja és egy kicsit a homloka is. Kék szeme van.

Csodálatos a Szűzanya. Emlékszem, hogy amikor még gyermek voltam, feltettem a Szűzanyának egy gyerekes kérdést. Azt kérdeztem: „Hogy lehet Szűzanyám, hogy ilyen

gyönyörű vagy, hogy ilyen szép vagy?” Ő elmosolyodott és azt mondta: „Azért, mert szeretek. Ha ti is szeretnétek szépek lenni, akkor kezdjétek el szeretni.”

Ez nagyon megérintett bennünket. A kilenc éves kis Jankov, aki nem értette meg a Szűzanya szavait, azt mondta: „Úgy gondolom a Szűzanya nem mond igazat.” Mi mondtuk neki, hogy hogy mondhat ilyet! Ő őszintén azt mondta: „Nézz bennünket, látnokokat. Mi egész életünkben imádkozhatunk és szerethetünk, sosem leszünk olyan szépek, mint a Szűzanya.” De ő nem értette meg, hogy miről van szó. Mert ha a te szíved szép, ha a te szíved tiszta és tele van szeretettel, ha nem kritizál és nem féltékeny, akkor ez a szépség megjelenik a te arcodon és ráragyog a többiekre. Ez a szépség, ez a tisztaság ragyog a Szűzanyáról. Ez belülről ragyog ránk. Szeretnék megkérni benneteket teljes szívből, hogy tegyétek az első helyre az imádságot azokért, akik még nem ismerik Isten szeretetét. Imádkozzunk értük, mert amikor értük imádkozunk, akkor magunkért is imádkozunk. Ki mondhatja magáról, hogy én jó vagyok, én mindig Isten akaratát teszem és nem követek el bűnt?! Kérlek benneteket, imádkozzatok azokért, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét, mert ha így teszünk, ezáltal letöröljük a Szűzanya arcáról a könnyet, mert ő édesanya és szereti minden gyermekét. Éppen ezért azt szeretné, hogy mindannyian megmentettek legyünk az ő Fia által. Sír azok miatt, akik nem akarnak ezen az úton járni. Mint a földi édesanyák. Ha van három gyermeked és az egyik nem jár az igaz úton, akkor a te szíved is szenved, akkor nem tudsz boldog lenni addig, amíg a harmadik gyermeked is nem tér arra az útra, amelyen járni kell. A Szűzanya is így szenved és sír, mert látja a mi szívünket. Ha a Szűzanya megnézhetné a szívedet, akkor mit látna benne? Azt, hogy Jézus az első helyen van? Azt, hogy a szíved tele van szeretettel vagy valami mást látna?

Amikor március 2-án majd újra megjelenik a Szűzanya, mindnyájatokat magammal vislek és felajánlom a szíveteket a mi égi Édesanyánknak.

Az áldozatotokat, hogy eljöttetek ide, ő látja. Ő mindent tud. Felajánlom a keresztszerepeket is, mert mindnyájunknak van keresztség. Ha ma nincs kereszted, akkor majd lesz holnap, mert a mi hitünknek a szimbóluma a keresztség.

Elfogadni Jézust azt jelenti, elfogadni a keresztséget. Imádkozom, hogy a Szűzanya segítsen vinni nektek a keresztséget, és hogy kérje az ő Fiát értetek.

2014. júniusi statisztika

A kiszolgáltatót szentostyák száma: 211 000
A koncelebráló papok száma: 4139 (137 naponta)

Pünkösdi szekvencia

Jöjj, Szentlélek Istenünk,
add a mennyből érzünket
fényesség sugarát!

Jöjj, szegények Atyja, te,
bőkezűség Istene,
lelkünk fényed hassa át!

Édességes vigaszunk,
drága vendég, szomjazunk,
édes lélekújulás.

Fáradottnak könnyülés,
tikkadónak enyhülés,
sírónak vigasztalás.

Boldogságos tiszta fény,
szállj meg szívünk rejtekén,
híveidnek napja légy!

Ihleted, ha fényt nem ad,
emberszívben ellohad minden
erő, minden ép.

Mosd meg, ami szennyezett,
aszúságra hints vizet,
orvosold a sebhelyet!

Simogasd a darabost,
fölmelengesd a fagyost,
útra vidd, ki tévelyeg!

Add, vegyék el híveid,
kik hitük beléd vetik,
hétszeres kegyelmedet!

Jámbornak jutalmazást,
engedj boldog kimúlást:
mindörökké mennyeket! Ámen. Alleluja

Felajánlás Mária Szeplőtelen Szívének

Ó Mária jósággal teljes Szeplőtelen Szíve, mutasd meg irántunk való szeretetedet. Ó Mária add, hogy szíved lángja leszálljon minden népre! Mérheterlenül szeretünk Téged! Önts szívünkbe igaz szeretetet, hogy szívünk sóvárogjon utánad. Ó szelíd és alázatos szívő Mária, emlékezz meg rólunk, amikor vétkezünk. Te tudod, hogy mi emberek bönösök vagyunk. A te szent és anyai szíved által gyógyítsd meg minden lelki sebünket. Tégy minket képessé arra, hogy szemléljük a te anyai szíved jóságát, és szíved lángja megtérésre vezessen minket. Ámen.

Ima, böjt és csend szeminárium Medjugorjében

**„Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy
kezdjétek el szívből böjtölni.”**

(A Szűzanya 1984. szeptember 20-i üzenetéből)

Isten kegyelméből és a Szűzanya szerető, hívó szavára válaszolva tíz éve ezelőtt indultunk el először böjtös lelkigyakorlatra Medjugorjéba, a Béke Királynője által megszentelt földre. Azóta minden évben egy hetet töltöttünk el csendben böjtölve és imádkozva és csodálatos kegyelmekkel gazdagodva tértünk haza.

Az idei lelkigyakorlat meghívottjai elsősorban a házaspárok. Természetesen egyénileg is lehet jelentkezni, de a házaspárok jelentkezésétől függően van lehetőség az egyedülállóknak számára a lelkigyakorlaton való részvételre.

A lelkigyakorlat teljes csendben folyik, napi két előadással és szentmisével, a fennmaradó időben pedig Szentségimádásra van lehetőség. Az étkezések a Szűzanya kérése szerint kenyér és víz, amely együtt történik, csendben, halk zene mellett.

Indulás: 2014. augusztus 17. vasárnap reggel 5:00

Érkezés: 2014. augusztus 24. v. 25. délelőtt

Útiköltség: kb. 16 000,- Ft.

A lelkigyakorlat költsége: 120 Euro.

Nincs jelentkezési határidő, de a jelentkezők száma korlátozott a lelkigyakorlatos ház befogadóképessége miatt. Elérhetőség: +36303839725, vagy az alábbi e-mail címen: andrea.medjugorje@gmail.com

Nagy szeretettel vár bennünket a Szűzanya, hogy nekünk ajándékozhasa a legdrágábbat: Jézust!

Szeretettel és imával: Andrea